

slag, som snarest skal behandles her i Folketinget.

Denne kritik er ikke nævnt i redegørelsen om Europarådets arbejde. Jeg synes, det havde været passende at tage det med, det ville måske have været for meget forlangt at skrive noget om det, men alligevel. Vi synes, at det er bemærkelsesværdigt, at regeringen har været ligeglad med den kritik, der har været, fordi man har flertal for sagen, så pyt med de kritiske røster. Men for os at se er det et faktum, at denne sag har skadet Danmarks internationale ry og omdømme over den ganske verden.

Kl. 14.10

Men altså en tak for redegørelsen og et socialdemokratisk løfte om en fortsat styrket indsats for menneskerettighederne skal lyde herfra. Vi synes, der er mange gode elementer i redegørelsen. Vi synes, der er et par ting, som måske bevidst er udeladt, eller som man har glemt at få med, og det kan jo nås.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Per Dalgaard som ordfører.

Per Dalgaard (DF):

Europarådet blev i 1949 skabt ud fra en meget idealistisk holdning af en række europæiske lande og på basis af en grum erfaring i Europas udvikling, nemlig Anden Verdenskrig. Europarådets oprindelige opgave var at sikre værdige rettigheder for borgerne i Europa, at sikre en demokratisk udvikling af landene og dertil at sikre, at staterne fik et fundament med en stor grad af retslige tilstande at fungere i.

Kravene til nye medlemslande er siden blevet udvidet, hvor bl.a. en fri presse nu også er et af kravene for optagelse. Det er også en selvfølge, at der er et krav om, at valg til de respektive parlamenter foregår på en fri og demokratisk måde.

For at sikre overholdelsen af de grundlæggende regler har Europarådet oprettet mange kontorer i forskellige medlemslande.

Men det er ganske besynderligt, at en del af Europarådets medlemslande kan skabe flygtninge blandt egne borgere, hvorefter de ankommer til Vesteuropas lande og dér påberåber sig at være forfulgte. Disse forhold bør Europarådet forholde sig kritisk til.

Yderligere er de samme lande meget modvilige over for at tage egne borgere tilbage, når Danmark efter en undersøgelse af disse asylansøgere finder deres ansøgning åbenlyst ubegrundet. En sådan trafik kan kun betyde, at dis-

se medlemslande ikke tager grundlaget for Europarådets regler alvorligt. Det kan også kun betyde, at den overvågning, som Europarådet skulle fortage også blandt allerede eksisterende medlemslande, ikke fungerer godt nok.

Dansk Folkeparti kunne godt tænke sig, at regeringen tog denne problematik op i de rette fora, således at et allerede opnået medlemskab af Europarådet ikke blot bliver en sovepude, men at reglerne gælder for alle medlemslande, gamle såvel som nye.

Ligeledes vil Dansk Folkeparti gerne henstille til, at man ikke undlader at gøre opmærksom på, at f.eks. pressefriheden netop betyder en fri presse, som efter vores mening derfor ikke kan være i hænderne på blot en enkelt person eller en enkelt organisation. Dette gælder, hvad enten pressen er statsligt funderet og ejet, eller om den i betydeligt omfang er ejet af private personer. Et sådant ejerskab vil efter vores mening betyde en alt for ensidig pressedækning og vil medføre, at de demokratiske principper er i stor fare for ikke at være frie.

Det er også Dansk Folkepartis mening, at den enorme fokuseren på menneskerettighederne, som finder sted i alle mulige organer i Europa, i vidt omfang bruges af politisk korrekte partier og personer til at få egne politiske mærkesager gennemført.

Når nu Europarådet er skabt for at varetage udviklingen af demokrati og rettigheder med henblik på en anstændig behandling af det enkelte individ, er det Dansk Folkepartis opfattelse, at den voldsomme demografiske ændring af Europas befolkning, der er i gang i disse år, bør få en meget større opmærksomhed.

Det er derfor Dansk Folkepartis mening og ønske, at regeringen vil påvirke de rette mennesker og fora i Europarådet til at tage dette aspekt ind i holdningen til rådets udvikling og opgaveprioritering. En ændring af befolkningssammensætningen som den igangværende kan kun være ødelæggende for netop den demokratiske tradition, vi alle ønsker at Europa skal udvikle sig i.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg har et par spørgsmål til ordføreren for Dansk Folkeparti.

For det første vil jeg gerne spørge: Hvad er det for medlemslande af Europarådet, som nægter at tage egne borgere tilbage? Jeg har hørt om, at det har drejet sig om f.eks. Afghanistan og Somalia. Ingen af disse lande er medlemmer af